

Εάν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 (ερώτημα 1), δεν απαιτείται απάντηση επί των υπολοίπων ερωτημάτων· εάν δεν τυγχάνει εφαρμογής, παρέλκει η απάντηση στο ερώτημα 3 εάν δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα 2.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2419/2001 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου για ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3508/92 (ΕΕ 2001, L 327, σ. 11).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 1995, L 312, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο ανακριτής του tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 13 Ιουνίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά YA και AIRBNB Ireland UC — λοιποί διάδικοι: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (ΑΗΤΟΡ), Valhotel

(Υπόθεση C-390/18)

(2018/C 301/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Ο ανακριτής του tribunal de grande instance de Paris

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

YA και AIRBNB Ireland UC

Λοιποί διάδικοι: Hotelière Turenne SAS, Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (ΑΗΤΟΡ), Valhotel

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτουν οι παρεχόμενες εντός της Γαλλίας από την εταιρία AirBnb Ireland UC υπηρεσίες μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, η εκμετάλλευση της οποίας πραγματοποιείται από το έδαφος της Ιρλανδίας, στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000 (¹);
- 2) Μπορούν να αντιταχθούν στην εταιρία AirBnb Ireland UC οι περιοριστικοί της ασκήσεως του επαγγέλματος του κτηματομεσίτη στη Γαλλία κανόνες του νόμου 70-9 της 2ας Ιανουαρίου 1970, περί διαμεσολαβητών σε συναλλαγές ακινήτων, γνωστού ως νόμου Hoguey;

(¹) Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte di appello di Napoli (Ιταλία) στις 14 Ιουνίου 2018 — I.G.I. Srl κατά Maria Grazia Cicenia κ.λπ.

(Υπόθεση C-394/18)

(2018/C 301/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte di appello di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: I.G.I. Srl

Εφεσίβλητοι: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν οι δανειστές της διασπώμενης εταιρίας, των οποίων οι αξιώσεις είναι προγενέστερες της διασπάσεως και οι οποίοι δεν άσκησαν το ένδικο μέσο της ανακοπής βάσει του άρθρου 2503 του [ιταλικού] Αστικού Κώδικα (και, επομένως, δεν υπήχθησαν στον μηχανισμό προστασίας που θεσπίστηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 της οδηγίας [82/891/ΕΟΚ] ⁽¹⁾), να ασκήσουν την αγωγή διαρρήξεως δικαιοπραξίας βάσει του άρθρου 2901 του [ιταλικού] Αστικού Κώδικα μετά την πραγματοποίηση της διασπάσεως, προκειμένου να αναγνωριστεί ότι η διάσπαση δεν παράγει αποτελέσματα έναντι αυτών και, επομένως, να επιτύχουν προνομιακή κατάταξη, κατά την αναγκαστική εκτέλεση, σε σχέση με τους δανειστές της ωφελούμενης από τη διάσπαση εταιρίας ή των ωφελούμενων εταιριών καθώς και να καταταχθούν πριν από τους εταίρους των εν λόγω εταιριών;
- 2) Αφορά η έννοια της ακυρότητας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 19 της εν λόγω οδηγίας, μόνο τις αγωγές που βάλλουν κατά του κύρους της πράξεως διασπάσεως ή αφορά επίσης τις αγωγές οι οποίες, καίτοι δεν αμφισβητούν το κύρος της πράξεως διασπάσεως, έχουν ως αίτημα να μην παράγει η πράξη αποτελέσματα έναντι ορισμένων προσώπων ή να κριθεί ανενεργή;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1982, βασιζόμενη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) της συνθήκης για τη διάσπαση των ανωνύμων εταιριών (ΕΕ L 378, σ. 47).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 14 Ιουνίου 2018 — Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA κατά Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-395/18)

(2018/C 301/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA

Καθών: Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται τα άρθρα 57 και 71, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ ⁽¹⁾ σε εθνική ρύθμιση, όπως εκείνη που περιλαμβάνεται στο άρθρο 80, παράγραφος 5, του νομοθετικού διατάγματος 50/2016, η οποία, στην περίπτωση που διαπιστωθεί, στο στάδιο του διαγωνισμού, λόγος αποκλεισμού σχετικά με υπεργολάβο, ο οποίος είναι ένας εκ των τριών υπεργολάβων που ο προσφέρων ανέφερε με την προσφορά, προβλέπει τον αποκλεισμό του προσφέροντος οικονομικού φορέα αντί να επιβάλει στον προσφέροντα την αντικατάσταση του ορισθέντος υπεργολάβου;